

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Danijeli Čipčić Buzov, sucu pojedincu, te Radojki Čupurdiji, zapisničarki, u upravnom sporu tužiteljice , protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupan po opunomoćenici (generalna punomoć pohranjena u Uredu predsjednika suda pod brojem), uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-Hrvatske Pošte d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, zastupane po (generalna punomoć pohranjena u Uredu predsjednika suda pod brojem), radi rješavanja spora između korisnika i operatera, nakon neposredne i javne rasprave zaključene 31. ožujka 2017. u prisutnosti tužiteljice osobno, opunomoćenice tuženika i opunomoćenice zainteresirane osobe , 10. travnja 2017.,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/16-02/36, Urbroj: 376-04-16-4 od 24. kolovoza 2016.

Obrazloženje

Tužiteljica u pravodobno podnesenoj tužbi osporava zakonitost rješenja tuženika Klasa: UP/I-344-08/16-02/36, Urbroj: 376-04-16-4 od 24. kolovoza 2016. (dalje: osporeno rješenje) kojim je odbačen kao nedopušten zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga . Ovdje tužiteljice, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, ovdje zainteresirane osobe, u vezi s rješenjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj:

U tužbi tužiteljica navodi kako osporeno rješenje nije osnovano, da su počinjene bitne povrede postupka obzirom da je obrazloženje pobijanog rješenja u cijelosti suprotno sa zakonskim odredbama i kontradiktorno razlozima na kojima se isti temelji. U obrazloženju osporenog rješenja da se navodi da je tužiteljica prigovor Hrvatskoj pošti d.d. zbog neuručene pošiljke podnijela nakon isteka roka propisanog Zakonom o poštanskim uslugama, a koji rok iznosi tri mjeseca od trenutka predaje pošiljke, dakle prema pobijanome rješenju nepravodobnom. Tužiteljica navodi da je ovakvim postupanjem tuženika povrijeđeno načelo

zakonitosti iz članka 4. Zakona o općem upravnom postupku kao i načelo materijalne istine iz članka 7. istog Zakona. Ističe da je svoj prigovor Hrvatskoj pošti d.d. podnijela pravodobno, u trenutku kada je, i to sasvim slučajno saznala za neuručenu pošiljku. Od nadležnog tijela Porezne uprave 18. studenog 2015. da je primila uplatnicu za rješenje koje joj nikada nije bilo uručeno, te odlaskom u navedeno nadležno tijelo da je došla do saznanja za postojanje sporne pošiljke, te slijedom toga 12. siječnja 2016. da je podnijela prigovor Hrvatskoj pošti d.d., dakle u roku tri mjeseca. Nadalje, navodi da se odredba na koju se tuženik poziva apsolutno ne odnosi na primatelje pošiljaka, niti je to u istoj izričito navedeno, jer tužiteljica nije mogla saznati da joj je Porezna uprava uputila rješenje kada nije imala saznanja za njegovo postojanje, te ističe da je umirovljenica koja se 24 sata skrbi o nepokretnoj majci, pa da su ona ili njen suprug uvijek u stanu, a navedene obavijesti o pokušaju uručjenja pošiljke da nikada nisu pronašli u svom sandučiću. Slijedom toga ističe da joj je nanesena nepopravljiva šteta budući da je zbog navedenog izgubila pravo na podnošenje pravnoga lijeka protiv poreznog akta. Nadalje, tužiteljica navodi da je ovakvim postupanjem tuženika povrijeđeno načelo ocjene dokaza iz članka 9. Zakona o općem upravnom postupku.

Slijedom navedenog da se ova tužba ukazuje u cijelosti osnovanom te predlaže Sudu tužbu uvažiti i poništi osporeno rješenje.

U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je osporeno rješenje doneseno na temelju članka 41. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku (NN br.47/09; dalje ZUP), a u svezi članka 55. Zakona o poštanskim uslugama (NN br. 144/12, 153/13 i 78/15; dalje ZPU) u postupku rješavanja spora između korisnice poštanskih usluga i davatelja poštanskih usluga HP-Hrvatske pošte d.d. (dalje: HP) u vezi s prigovorom zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke broj: Nadalje ističe da člankom 41. stavkom 2. ZUP-a je propisano da kada službena osoba utvrdi da ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka, rješenjem će se odbaciti zahtjev, te temeljem članka 55. ZPU-a korisnik može prije podnošenja tužbe nadležnom sudu ili pokretanja drugog izvensudskog postupka, podnijeti zahtjev za rješavanje spora tuženiku, te tuženik sporove rješava donošenjem odluke. Naime, tužiteljica je pred tuženikom vodila spor s HP-om u vezi s prigovorom zbog neobavljene ugovorene usluge uručivanja preporučene pošiljke, odnosno poreznog pisma. Tuženik ističe da se sporovi između korisnika i davatelja poštanskih usluga rješavaju na temelju odredaba ZPU-a, a tuženik po službenoj dužnosti pazi na dopuštenost podnesenog zahtjeva za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga, te u skladu s odredbama članka 54. i 55. ZPU-a, zaštita korisnika poštanskih usluga i rješavanje prigovora je postupak u tri stupnja. U predmetnom slučaju se radilo o neobavljenoj ugovorenoj usluzi uručjenja poreznog pisma koje je kao neuručeno vraćeno pošiljatelju (Poreznoj upravi). Pošiljka je predana HP-u na obavljanje usluge 9. rujna 2015., a sukladno odredbama ZPU-a, upravo je taj dan predaje pošiljke relevantan za računanje roka od tri mjeseca u kojem korisnik može podnijeti prigovor odnosno pokrenuti postupak rješavanja prigovora. Naime, tužiteljica je prigovor podnijela 12. siječnja 2016., što da je nesporno izvan zakonom propisanog roka, dok da je istovremeno utvrđeno zakonito postupanje HP-a prilikom rješavanja prigovora. Osim nepravovremenosti, tužiteljica je upozorena i na nedopuštenost njezinih podnesaka zbog neovlaštenosti. Tuženik se u odgovoru na tužbu poziva na odredbe članka 2., 31. i 32 ZPU-a, a s obzirom da je tužiteljica bila primateljica neuručene pošiljke, a nije dostavila dokaz o ovlaštenosti za pokretanje postupka zaštite korisnika iz članka 54. i 55. ZPU-a, pa stoga zahtjev za pokretanje postupka rješavanja spora nije bio dopušten, te slijedom navedenog, tuženik u skladu s odredbama ZPU-a nije mogao drugačije odlučiti. Tuženik da je u provedenom postupku izvršio sve odgovarajuće provjere kako bi utvrdio je li HP postupio u skladu sa odredbama ZPU-a. Rješenjem je tuženik odbacio nedopušteni zahtjev tužiteljice koja nije ovlaštena biti stranka u postupku. Dokumentacija koja je priložena spisu da je bila dovoljna da tuženik pravilno i potpuno utvrdi činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno

primjeni mjerodavni propis, te je iz svega navedenog razvidna neosnovanost navoda tužiteljice, osobito jer je suprotna strana dostavila dokaze iz kojih je razvidno postupanje pružatelja usluga u skladu s odredbama zakona. Slijedom navedenog, tuženik zaključuje kako je u sporu korisnika i davatelja poštanskih usluga postupio na transparentan, objektivan i nediskriminiran način, te da je osporeno rješenje doneseno zakonito i u okviru njegovih zakonskih nadležnosti, te stoga predlaže Sudu da temeljem čl.57. ZUP-a (NN br. 20/10, 143/12 i 152/14) odbije tužbu kao neosnovanu.

Sud je rješenjem u smislu odredbe članka 19. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12, 152/14; dalje ZUS) pozvao HP-Hrvatsku Poštu d.d., Zagreb, da kao zainteresirana osoba sudjeluje u sporu i dostavi odgovor na tužbu,

U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba se tužbi i tužbenom zahtjevu protivi u cijelosti kao neosnovanim, te ističe da su netočni i neutemeljeni navodi tužbe kojim tužiteljica osporava nepravodobnost uloženog prigovora. Zainteresirana osoba ističe da je način podnošenja prigovora određen u skladu s odredbama čl. 54. i 55. ZPU-a, a tužiteljica je prigovor podnijela 12. siječnja 2016. što je nesporno izvan zakonom propisanog roka i nedopušteno sukladno odredbama čl. 32. st. 3 ZPU-a, te slijedom iznijetog zainteresirana osoba ukazuje da su tužba i tužbeni zahtjev neosnovani, te predlaže Sudu da tužbu kao takvu odbije.

U podnesku tužiteljice zaprimljenom 13. ožujka 2017., a kojim se očituje na odgovor na tužbu, ističe da tuženik opetovano pogrešno tumači odredbe čl. 54. Zakona o poštanskim uslugama (dalje: ZPU) navodeći kako je njen prigovor upućen Hrvatskoj pošti zbog neuručene pošiljke nepravodoban, naime da je ona odlaskom po treći put u Poreznu upravu, tražeći svoje porezno rješenje (jer je očekivala povrat poreza) saznala o navodnim pokušajima dostave pošiljke, uslijed čega je ista vraćena pošiljatelju, Poreznoj upravi. Dana 18. studenog 2015. primila je kopiju istog, te je sasvim pravodobno, dakle unutar propisanog roka od tri mjeseca podnijela svoj prigovor. Tužiteljica navodi da se pozivanje na datum 9. rujna 2015. kad je pošiljka poslana ne može primijeniti u konkretnom slučaju jer ne postoji način na koji bi ona mogla znati, a sve zbog nezakonitog postupanja, točnije neobavljanja posla poštanskog službenika, da joj je pošiljka s tim datumom bila upućena, te ističe da nikada nisu ni suprug ni ona našli obavijest o pokušavanoj dostavi. Nadalje se poziva na čl. 56. ZPU-a, te čl.85. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku koje su nezakonitim postupanjem poštanskog službenika povrijeđene, te posebno ističe kako je Ustavom i Zakonom propisano pravo na podnošenje pravnog lijeka koje je u konkretnom slučaju uskraćeno, sve iz razloga što tuženik osporava činjenicu da je za računanje rokova u pravu relevantan trenutak saznanja za određenu činjenicu. Tuženik se poziva na odredbu čl.54. ZPU-a, a tužiteljica postavlja pitanje koji bi pravni interes imala Porezna uprava kao pošiljatelj da se upusti u predmetni postupak, budući da je istima u interesu da se postupak ne riješi povoljno za tužiteljicu. Slijedom navedenog, tužiteljica ističe da je njena tužba u cijelosti osnovana, te predlaže Sudu da je kao takvu prihvati.

U sporu je održana rasprava 31. ožujka 2017., a čime je strankama u skladu s odredbom čl. 6. ZUS-a dana mogućnost da se izjasne o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora, a na kojoj je tužiteljica navela da ustraje u cijelosti u podnesenoj tužbi i razlozima iznijetim u istoj, kao i u navodima iznijetim u podnesku od 13. ožujka 2017., te posebno istakla da nije bilo interesa da ne primi predmetnu pošiljku s obzirom da je očekivala povrat poreza, te da je osobno u rujnu i listopadu išla u Poreznu upravu i da joj je rečeno da će odluku dobiti na kućnu adresu, a da bi u studenom bilo rečeno da nije htjela primiti pošiljku, te ističe da joj obavijest o pošiljci nije ostavljena.

Opunomoćenica tuženika je navela da ostaje kod navoda iznijetih u odgovoru na tužbu i obrazloženju osporenog rješenja, te posebno istakla da sukladno Zakonu o poštanskim uslugama nije propisan subjektivni rok već objektivni rok koji teče od predaje pošiljke u

poštanski ured, te u pogledu dopuštenosti prigovora ističe da se u konkretnom slučaju radi o pokušaju uručjenja predmetne pošiljke o čemu postoje dokazi u spisu, te da u konkretnom slučaju nije došlo do prijenosa vlasništva pošiljke sa Porezne uprave na tužiteljicu.

Opunomoćenica zainteresirane osobe ističe da u cijelosti ostaje pri navodima iznijetim u odgovoru na tužbu, te da se u cijelosti pridružuje navodima tuženika iznijetim na današnjem ročištu pogledu propisanog roka i dopuštenosti izjavljenog prigovora.

U dokaznom postupku sud je pregledao cjelokupnu dokumentaciju sadržanu u spisu upravnog spora, te je pregledao cjelokupan spis upravnog tijela koji je dostavljen uz odgovor na tužbu.

Stranke nisu imale drugih dokaznih prijedloga.

Nakon ocjene izvedenih dokaza i razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja sukladno odredbi članka 55. stavka 3. ZUS-a ovaj sud drži kako tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmet ovog upravnog spora je zahtjev tužiteljice radi rješavanja spora između korisnice poštanskih usluga, ovdje tužiteljice, s davateljem poštanskih usluga, ovdje zainteresiranom osobom, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke broj: _____, u skladu s odredbama Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ broj 144/12, 153/13, 78/15; dalje: ZPU).

Među strankama nije sporno da premetna preporučena pošiljka broj: _____ nije uručena primatelju pošiljke, ovdje tužiteljici.

Sporno je među strankama je li tužiteljica ovlaštena pokrenuti predmetni postupak i je li tužiteljica prigovor zbog neuručjenja predmetne pošiljke HP- Hrvatskoj pošti d.d., ovdje zainteresiranoj osobi, podnijela u roku propisanom sukladno odredbama ZPU.

Odredbom člana 2. stavka 1. točke 10. ZPU-a propisano je da je korisnik poštanskih usluga: pravna ili fizička osoba koja se koristi poštanskim uslugama, kao pošiljatelj ili primatelj poštanske pošiljke, a točkom 16. da je pošiljatelj pravna ili fizička osoba koja šalje poštansku pošiljku i koja je nositelj svih prava i obveza iz ugovora, do propisnog uručjenja poštanske pošiljke, dok je točkom 28. propisano da je primatelj pravna ili fizička osoba na koju je poštanska pošiljka adresirana i kojoj se pošiljka treba uručiti na temelju naloga pošiljatelja.

Odredbom članka 31. stavka 1. ZPU-a ugovor o pristupanju je ugovor bez pisanog oblika, kojim se uređuju međusobna prava i obveze pošiljatelja i davatelja poštanskih usluga, uz uvjete određene ovim Zakonom i općim uvjetima davatelja poštanskih usluga, dok je stavkom 5. istog članka propisano da nakon uručjenja poštanske pošiljke određena prava i obveze iz ugovora o pristupanju prelaze, u skladu s odredbama ovoga Zakona i općim uvjetima davatelja poštanskih usluga, s pošiljatelja na primatelja poštanske pošiljke.

Prema odredbi članka 32. stavka 3. ZPU-a poštanska pošiljka je vlasništvo pošiljatelja sve dok nije uručena primatelju ili drugoj ovlaštenoj osobi, osim kada je zaplijenjena na temelju posebnog zakona.

Prema odredbi članka 54. stavka 1. ZPU-a korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu, dok prema stavku 5. istog članka na pisani odgovor davatelja poštanskih usluga korisnik poštanskih usluga ima pravo podnijeti pritužbu (reklamaciju) povjerenstvu za pritužbe potrošača pri davatelju poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora. Povjerenstvo za pritužbe potrošača davatelja poštanskih usluga obvezno je dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga u roku od 30 dana od dana zaprimanja njegove pritužbe.

Odredbom članka 55. stavka 1. ZPU-a propisano je da u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Iz podataka spisa upravnog tijela je razvidno da je tužiteljica 12. siječnja 2016. podnijela pisani prigovor HP- Hrvatskoj pošti d.d. zbog neuručenja pošiljke.

Spisu upravnog tijela prileže preslici dostavne knjige zainteresirane osobe od 14. rujna 2015. i od 15. rujna 2015. za pošiljku broj _____ na ime tužiteljice, a iz koje je razvidno da ista nije potpisana od strane tužiteljice.

Nadalje, razvidno je da HP- Hrvatska pošta d.d. dana 18. siječnja 2016. dala pisani odgovor na prigovor tužiteljice u kojem je u bitnom navedeno da je način podnošenja prigovora određen sukladno odredbama članka 54. ZPU, odnosno da se prigovor može podnijeti u roku od tri mjeseca od dana predaje pošiljke Hrvatskoj, a kako je korisnica, ovdje tužiteljica 12. siječnja 2016. podnijela prigovor kojim izražava nezadovoljstvo načinom obavljene dostave preporučene pošiljke prijamni broj _____ predane 9. rujna 2015. u poštanskom uredu 10200 Zagreb naslovljen na ime podnositeljice prigovora, ovdje tužiteljice, to da se isti odbacuje kao nepravovremen.

Isto tako, iz podataka spisa predmeta je razvidno da je Povjerenstvo za pritužbe potrošača pri HP-Hrvatskoj pošti d.d. dana 23. ožujka 2016. dalo pisani odgovor na pritužbu tužiteljice vezano za dostavu pismena po poreznom postupku broj _____, primljenim 9. rujna 2015. u Sortirnici 10200 Zagreb na ime tužiteljice u kojem u bitnom navodi da se odbacuje pritužba tužiteljice i potvrđuje odgovor od 18. siječnja 2016., te da sukladno odredbi članka 32. stavka 3. ZPU-a poštanska pošiljka je vlasništvo pošiljatelja sve dok nije uručena primatelju ili drugoj ovlaštenoj osobi, pa da stoga tužiteljica nije niti vlasnik pošiljke.

Osporeno rješenje tuženika se, u bitnom, obrazlaže time da je u konkretnom slučaju iz dostavljene dokumentacije utvrđeno da je korisnica uložila prigovor zbog neuručenja pošiljke, ali izvan ZPU-om propisanog roka od 3 mjeseca od predaje pošiljke, tako da je HP odbacio prigovor kao nepravovremen, te u odnosu na navode tužiteljice da je pravodobno izjavila prigovor, ali ne u odnosu na predaju pošiljke, već u odnosu na saznanje za predmetnu pošiljku, da isto nije relevantno za predmetni postupak jer tuženik sporove rješava na temelju odredbi ZPU-a. HP da tvrdi da su korisnici ostavljene obavijesti o prispjeću predmetne pošiljke u skladu s propisanim postupku dostave poreznih pismena, iako navedeno ne bi u bitnom utjecalo na ishod ovog upravnog postupka rješavanja spora, te da je HP u provedenom postupku rješavajući o prigovoru i pritužbi upoznao korisnicu, ovdje tužiteljicu, s odredbama ZPU i upozorio je na odredbe kojima je uređeno vlasništvo nad pošiljkom, te prema tome i prava na pokretanje navedenih postupka iz ZPU-a. Nadalje, da je u predmetnom postupku utvrđeno da je korisnica primateljica neuručene pošiljke i da u skladu s odredbama ZPU-a pošiljatelj je vlasnik pošiljke sve do propisnog uručjenja kada određena prava prelaze na primatelja, te s obzirom da nije dostavljena izjava da se pošiljatelj odrekao prava u korist korisnice odnosno da može postupati u njegovo ime, korisnica nije ovlaštena pokretati postupak iz članka 54. i 55. ZPU-a i ne može biti stranka u postupku, a da je HP prigovor i pritužbu riješio u skladu sa ZPU-om, te da stoga ne može odlučivati o osnovanosti predmetnog zahtjeva korisnika jer ne postoje pretpostavke za vođenje postupka.

Prema ocjeni ovog suda, a imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje, pravilna je i zakonita odluka tuženika.

Naime, za rješavanje predmetne upravne stvari mjerodavne su odredbe naprijed označenog Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ broj 144/12, 153/13, 78/15;

dalje: ZPU), pa polazeći od naprijed citiranih zakonskih odredbi pravilno je tuženik u osporenom rješenju utvrdio da tužiteljica kao korisnica poštanskih usluga, nije ovlaštena pokretati postupak iz članka 54. i članka 55. ZPU-a, a time ne može biti niti stranka u predmetnom postupku.

Ovo stoga, je polazeći od među stranka nesporne činjenice da predmetna preporučena pošiljka broj: nije uručena tužiteljici, to prema mišljenju ovog suda, nije došlo do prijenosa vlasništva predmetne pošiljke s pošiljatelja na primatelja, odnosno ovdje na tužiteljicu.

Naime, naprijed citiranim odredbama članka 31. stavka 5. ZPU-a propisano je da nakon uručenja poštanske pošiljke određena prava i obveze iz ugovora o pristupanju prelaze, u skladu s odredbama ovoga Zakona i općim uvjetima davatelja poštanskih usluga, s pošiljatelja na primatelja poštanske pošiljke, odnosno odredbom iz članka 32. stavka 3. ZPU-a propisano je da je poštanska pošiljka vlasništvo pošiljatelja sve dok nije uručena primatelju.

Slijedom navedenog, kako predmetna preporučena pošiljka nije uručena tužiteljici, kao primateljici predmetne pošiljke, to nije došlo do prijenosa vlasništva predmetne preporučene pošiljke s pošiljatelja na tužiteljicu, te spisu predmeta ne prileži dokaz odnosno izjava da se pošiljatelj odrekao prava u korist primateljice pošiljke odnosno tužiteljice, pa stoga tužiteljica, a kako to pravilno utvrđuje i tuženik nije ovlaštena pokretati postupak iz članka 54. i članka 55. ZPU-a, odnosno ista ne može biti stranka u predmetnom postupku, pa je stoga pravilno tuženik osporenim rješenjem odbacio takav zahtjev tužiteljice kao nedopušten.

Pored navedenog, za navesti je da je također osporenim rješenjem tuženika pravilno utvrđeno da je prigovor tužiteljice podnijen izvan zakonom propisanog roka, jer sukladno naprijed citiranoj odredbi članka 54. stavka 1. ZPU-a rok za podnošenje prigovora iznosi 3 mjeseca do predaje pošiljke, a kako je iz podataka spisa predmeta razvidno da je predmetna pošiljka predana dana 9. rujna 2015. (a što nije niti sporno), a tužiteljica prigovor podnijela 12. siječnja 2016., to je jasno razvidno da je isti podnijen nakon proteka zakonom propisanog roka.

Slijedom navedenog, osporenim rješenjem tuženika kojim je odbačen kao nedopušten predmetni zahtjev tužiteljice, uz obrazloženje koje je njime dano, nije povrijeđen zakon na štetu tužiteljice, dok tužbeni prigovori tužiteljice u pogledu pravodobnosti izjavljenog prigovora, povreda odredbi Zakona o općem upravnom postupku, te navodi o šteti koja da je nastala za tužiteljicu, a polazeći od naprijed navedenih utvrđenja ovog suda, se ukazuju u cijelosti neosnovanim, a tužbeni prigovori u pogledu osnovanosti izjavljenog prigovora, s obzirom na naprijed iznijeta utvrđenja ovog suda, su irelevantni za presuđenje u ovom upravnom sporu.

Stoga, a budući da je osporeno rješenje tuženika zakonito, te nisu ostvareni ni razlozi ništavosti pojedinačne odluke iz članka 128. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09), na koje sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, odnosno presuditi kao u izreci.

U Splitu 10. travnja 2017.

S U T K I N J A

Danijela Čipčić Buzov, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, a o istoj odlučuje Visoki upravni sud Republike Hrvatske (članak 66. u svezi članka 70. ZUS-a).

Za točnost otpavka ovlaštteni službenik
Radojka Čupurdija

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	27.4.2017. 10:18:49		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/16-01/62	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-17-10		0	

d1914743

